

တိမ်ကို ချည်တဲ့ကြိုး

လရောင်ဆူး

အခန်း ၁

"ဆောင်းရေ သုပ်လို့ မပြီးသေးဘူးလား ဆာနေပြီဟ"

မီးဖိုချောင်မှာ လက်ဖက်သုပ်နေတဲ့ ဆောင်းကို ဧည့်ခန်းမှာ ဂိမ်းဆော့ရင်း ငြင်းခုန် နေကြတဲ့ နွေနဲ့ မိုးက လှမ်းအော် လိုက်သည် ။
ဆောင်းလည်း ကြက်သွန်ဖြူကို နှုတ်ခမ်း အစွန်းလေးနဲ့ ဖွဲ့နွှာနေရင်း ဂိမ်းဆော့ရင်း ရန်ဖြစ်နေကြတဲ့ နွေနဲ့ မိုးကို လှမ်းပြောလိုက်သည် ။

"ပြီးပါတော့မယ်ဟ မိုး နင်နွေကို အရှုံးပေးလိုက် ပါဦးဟယ်"

ဆောင်းက လှမ်းအော်ပြောကာမှ ပဲ နွေက ရှုံးသွားသည် ။

"ဟားဟား ... ဆောင်းရေ နင်ပြောတာ နောက်ကျသွားပြီ ငါနိုင်သွားပြီဟ ဟားဟားဟား"

မိုးက အားပါးတရ လှမ်းအော်တော် နွေက မျက်နှာငယ်လေးနဲ့ နှုတ်ခမ်းကို ဆူပုတ်ထားသည် ။

"အစုတ်ပလုပ် မိုးသွန်း ငါ့ကို အနိုင်မပေးဘူး ဘယ်တော့မှ "

"ဒါမျိုး အနိုင်ပေးလို့ ဘယ်ရမလဲ အနိုင်လိုချင် ငါ့ကိုနိုင်အောင် ဆော့ပေါ့ ဟုတ်ဘူးလား ဆောင်း"

မိုးက သူပြောချင်ရာကို ပြောတဲ့ အပြင် ဆောင်းကိုပါ ... စစ်ကူတောင်းလိုက်သည် ။

"ဆောင်းရေ နင့်လက်ဖက်သုပ်က ဒီနေ့ စားရဦးမှာ လားဟာ"

နွေက စိတ်ပျက်လက်ပျက်နဲ့ ဆောင်းအနားကို ရောက် လာပြီး ပြောသည်။ မိုးကလည်း နောက်ကလိုက် လာပြီး ဆောင်း လုပ်သမျှကို စပ်စုနေသည်။

"ပြီးပါပြီဟယ် စားကြပါတော့"

ဆောင်းက ကြွေပန်းကန်ထဲမှာ ကျကျနန သုပ်ထားတဲ့ လက်ဖက်ကို မိုးနဲ့ နွေရှေ့မှာ ချပေးလိုက်သည်။

နွေက နှိုက်မယ် အပြင်မှာ မိုးက ဦးခင်အောင် ဇွန်းနဲ့ ကလော် စားလိုက်သည်။

"ဘယ်ဘဝက လာတာလဲ မိုး အဲဒီလောက် ငတ်ကြီးကျနေတာ"

နွေက မခံချိုမခံသာ ဖြစ်သွား၍ ငေါ့တော့တော့ ပြောလိုက်တော့ ဆောင်းက ပြုံးပြုံးလေး ရယ်နေသည်။

နွေ၊မိုး၊ဆောင်း သုံးယောက် ဆုံလိုက်တာနဲ့ နွေနဲ့ မိုးက ကြောင်နဲ့ ကြက်လို့ ရန်ဖြစ်သည်။ ဆောင်းကတော့ ဘယ်သူနဲ့ မှ ရန်မဖြစ် အေးဆေးသည်။

လက်ဖက်သုပ်ကို လုစားနေကြတဲ့ နွေနဲ့ မိုးကို ကြည့်ပြီး ဆောင်းရင်ထဲမှာ ပီတိ ဖြစ်နေသည်။ နွေဆိုတာက ဆောင်းအဒေါ်ရဲ့ သမီး ဆောင်းကို နွေမေမေက ခေါ်မွေးထားတာ ဆောင်းမှာ အဖေ အမေ မရှိကြတော့ နွေနဲ့ အန်တီက ဆောင်းရဲ့ ခိုလှုံရာ ဖြစ်သလို ကျေးဇူးရှင်များ လည်း ဖြစ်ကြသည်။ အန်တီက အဝတ်အစားဖက်ရှင် ဆိုင်လေး တစ်ဆိုင် ပိုင်တယ်။ အဲဒီက ရတဲ့ အစွန်းအမြတ်နဲ့ နွေနဲ့ ဆောင်းကို တန်းတူထားသည်။ ကျွေးတယ် မွေးတယ် လိုအပ်သမျှ လုပ်ပေးသည်။ နွေနဲ့

ဆောင်းက တစ်နှစ်တည်း မွေးကျပေမဲ့ ဆောင်းထက် နွေက လအနည်းငယ်တော့ ကြီးသည်။ နွေက နွေရာသီမှာ မွေးတယ်ဆိုတဲ့ အတိုင်း နာမည်က နွေ တစ်လုံးတည်း။ အသားက ခပ်ညိုညို လုံးလုံး သွယ်သွယ်လေးနဲ့ ညိုချောလေး ချစ်စရာကောင်းသည်။ ဆောင်းကတော့ ဆောင်းမှာ မွေးပြီး နာမည်က နွေနတ်နွယ်တဲ့။ ဆုံးသွားတဲ့ မေမေက ခိုက်ခိုက်တုန်အောင် ချမ်းတဲ့ ညမှ နတ်သမီးလေးလို ဖြူဖြူဖွေးဖွေးလေး မွေးခဲ့လို့ အဲဒီနာမည် ပေးခဲ့တာတဲ့။

"ဟဲ့ ဆောင်း ဘာတွေ စဉ်းစားနေတာလဲ"

အနားက နွေက တံတောင်ဆစ်နဲ့ ဆောင်းလက်မောင်းကို တိုက်ပြီး သတိပေးလိုက်သည်။

"ဘာမှ မဟုတ်ပါဘူးဟာ ဒီလိုပဲ စဉ်းစားစရာ ရှိလို့ ပါ"

"စဉ်းစားမနေနဲ့ ဆောင်းရေ ငါတို့ ပိတ်ရက်လေးပဲ လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေရတာ ကျန်တဲ့ ချိန်က စာတွေပဲ ခေါင်းထဲ ပြတ်သိပ်နေအောင် ထည့်ရတာ"

"ဟုတ်တယ် ဟုတ်တယ် မိုး ပြောတာ မှန်တယ်"

နွေက လက်ဖက်သုပ်ကို စားရင်းကနေ မိုးဘက်က ထောက်ခံပြီး ဝင်ပြောလိုက်သည်။

မိုးနဲ့ နွေ တို့လို စိတ်လွတ် ကိုယ်လွတ် နေရမဲ့ သူမဟုတ်ပါ။ နွေနဲ့ မိုးက နောက်ခံတွေ ရှိကြတဲ့ အပြင် မိဘများ လည်း ကိုယ်စီ ရှိကြသည်။ ဆောင်းကမိဘမဲ့။ မိုးက ဆောင်းတို့ နဲ့ ကပ်လျက် ခြံက။ အဖေက အစိုးက အရာရှိ အမေကလည်း ရွှေဆိုင်ပိုင်ရှင်။ နွေနဲ့ မိုး တို့ ဘဝတွေက ဘာမှ လိုလေသေး မရှိအောင် ပြည့်စုံကြသည်။ မိုး ဖေဖေက တာဝန်ကျရာ

မှာ သွားနေရတော့ သုံးလေးလ ကြာမှ တစ်ခါ တွေ့ရသည်။ အဲဒီလို နေ့မျိုးဆို မိုး ဒီဘက်ခြံကို ခြေဦးတောင် မလှည့်လာပါ။

"ငါတို့ မနက်ဖြန် ဘယ်သွားကြရင် ကောင်းမလဲ"

မိုးက စကားအစ ချီလိုက်သည်။ ။ နွေကလည်း စိတ်ဝင်စား သွားတဲ့ ဟန်နဲ့ ဆောင်းဘက် လှည့်လာသည်။ ။ ဆောင်တို့ က အထက်တန်း ကျောင်းသူ ကျောင်းသားတွေ ဖြစ်ကြတော့ အားလပ်ရက် ဆိုတာ ရှားသည်။ ။ ရတဲ့ အားလပ်ရက်ကို အလေအလွင့်မရှိ ဖြုန်းလှေ့ ရှိကြသည်။ ။

"ဟုတ်တယ် ဆောင်း ငါတို့ ဘယ်သွားကြမလဲ"

"ဟို ... ဟို ငါကဘယ်မှ မသွားချင်ဘူး"

"လုပ်ပြီ ဆောင်းကလည်း အိမ်တွင်းပုန်းကြီး လုပ်ပြန်ပြီ မေမေက နင်မပါရင် မထည့်ဘူး ဆိုတာ နင်မသိတာလဲ မဟုတ်ဘဲနဲ့ ဟာ နော်"

နွေက ဆောင်းထက် ကြီးတယ် ဆိုပေမဲ့ ဆောင်းကပဲ အရာအရာ အလျော့ ပေးရသည်။ ။ နွေက သူဖြစ်ချင်တာဆို မရရအောင် ဖြစ်အောင် လုပ်သည်။ ။ ခုလည်း နွေက အပြင်ထွက်ချင် နေပြန်သည်။ ။

"အေးပါဟာ အခုဆိုလည်း သွားကြတာပေါ့"

"ဟေး ... ဒါမှ ဆောင်း"

နွေးက အားရဝမ်းသာ ဆောင်းကို ဖက်ထားသည်။ ။ နွေက သူဖြစ်ချင်တာ ဖြစ်ခွင့်ရင် ပြုံးလို့ ပျော်လို့။ ။ နွေ ခုလို ပျော်နေရင်ပဲ ဆောင်းက ကျေနပ်နေမိသည်။ ။

"ဒါနဲ့ ဘယ်သွားကြမှာ လဲဟ"

မိုးသွန်းက သွားရမဲ့ နေရာကို စဉ်းစားမရဘဲ အကြံအစိုက် နေသည်။ ။

"ငါတို့ ကစားကွင်း သွားကြမလား"

ခေါင်းချင်းဆိုင် စဉ်းစားနေကြစဉ် နွေက ထပြောလိုက်သည်။ ။

"ဟုတ်တယ် ဟုတ်တယ် ကစားကွင်း သွားကြမယ်"

မိုးက နွေအကြံကို လက်ခံပြီး သဘောတူ လိုက်သည်။ ။ နွေကလည်း ဆောင်းဘက် လှည့်ကာ မေးလိုက်သည်။ ။

"ဆောင်းရော ဘယ်လို သဘောရလဲ"

"ငါက နင်တို့သွားတဲ့ နေရာ လိုက်မှာ ပေါ့ဟာ"

"ဒါဆို မနက်ဖြန် ကစားကွင်း သွားကြမယ်"

"အိုကေ ..."

သုံးယောက်သား လက်ဝါးချင်း ထပ်ကာ သဘောတူ လိုက်ကြသည်။

။

ဒီနေ့ သူငယ်ချင်း သုံးယောက် ကစားကွင်းသွားဖို့ ညှိထားကြတော့ မိုးလင်းထဲက ပြင်ဆင်နေရတာ အလုပ်ရှုပ် နေကြသည်။ ။ ဆောင်းက တော့ သာမန် ဝတ်နေကျ အညိုရောင် အပျောက်ပျောက် လေးပါတဲ့ ဝမ်းဆက်လေးနဲ့ ဆံပင်ကို ခပ်မြင့်မြင့်လေးက စည်းထားသည်။ ။ မိတ်ကပ်က ခပ်ပါးပါးလေး ဖို့ ထားရုံလောက်နဲ့ ဆောင်းရဲ့ လှပမှုက ပြည့်စုံသွားသည်။ ။ ဆောင်းက ပြည့်စုံနေပေမဲ့ အလိုမကျမှုတွေနဲ့ သက်ပြင်း တချချ လုပ်နေသူက နွေဖြစ်သည်။ ။ နွေနဲ့ ဆောင်းက တစ်ခန်းတည်းမှာ အတူနေကြတာ ဖြစ်ပြီး အိပ်တာကိုတော့ ခုတင် တစ်ယောက် တစ်လုံးနဲ့

အိပ်ကြသည်။ ။

ဆောင်းက အားလုံး ပြင်ဆင်ပြီး သွားပေမဲ့ နွေကတော့ တစ်ယောက်တည်း အလုပ်ရှုပ် နေသေးသည်။ ။ တစ်ခန်းလုံးလည်း ပွနေအောင် ဖွထားသေးသည်။ ။

"နွေရေ ... မပြီးသေးဘူးလား ခဏနေ မိုးရောက် လာတော့မယ်"

"ရောက်လည်း မတက်နိုင်ဘူး ဆောင်းရေ ငါ ဘာဝတ်ရမလဲကို မသိတာ အဝတ်အစားကလည်း ဘာမှ မရှိဘူး"

အမှန်တကယ်ဆို ဆောင်းထက် နွေက အဝတ်အစား ပေါသည်။ ။ အန်တီက တစ်လတစ်ခါ အသုံးစရိတ်ပေးပေမဲ့ နွေကတော့ ဘယ်တော့မှ မလောက် လိုချင်တာရှိရင် ချက်ချင်း ဝယ်ပစ်လိုက်သည်။ ။ အန်တီပေးတာထက် အန်တီမသိအောင် ယူသုံးတာက ပိုများ သည်။ ။ ဆောင်းကတော့ ကိုယ်တိုင်မှ မရှာနိုင်သေးသရွေ့ အန်တီဆီ လက်ဖြန့်ယူသုံး နေရတော့ လိုအပ်တာက လွဲရင် ဘာမှ မသုံးဘဲ စုထားသည်။ ။ တော်ရုံအကြောင်း ကိစ္စဆို အန်တီဆီ ထပ်မတောင်းရတော့ပါ။

"နင် ဘာပဲ ဝတ်ဝတ် လှပါတယ် နွေရယ် နဂိုက လှပြီးသားပါ"

ဆောင်းက အဲဒီလို ပြောတော့ သဘောကျဟန်နဲ့ စိတ်လျော့လိုက်ပုံပဲ။ ။ အဖြူရောင် ဝမ်းဆက်လေးကိုပဲ ရွေးလိုက်တော့သည်။ ။

"နွေ ဆောင်း"

အပြင်က မိုးသွန်း ခေါ်သံကြောင့် နွေနဲ့ ဆောင်း အကြည့်က တံခါးဆီကို ရောက်သွားသည်။ ။

"မိုး ရောက်နေပြီ နွေ မြန်မြန်လုပ်"

"အင်းပါ"

ဆောင်းက မသွားနှင့်သေးဘဲ နွေ ပြီးအောင် စောင့်နေသည် ။ မိုး
သွန်းကိုတော့ အန်တီက ဧည့်ခံနေသည် ။

"ဘယ်လိုလဲ ဆောင်း ငါလှရဲ့ လား"

"လှပါတယ် နွေရယ် လှပြီးသားကို ပြီးရင် သွားရအောင်ပါ မိုး စောင့်
နေရတာ အားနာစရာကြီး"

"အေးပါ သွားမယ်"

နွေနဲ့ ဆောင်း ယှဉ်ပြီး အခန်းထဲက ထွက်လာသည် ။ ဧည့်ခန်းမှာ ထို
က်နေတဲ့ မိုးက နွေတို့ ကိုမြင်တော့ ပြုံးပြ ပြီး အန်တီနဲ့ စကား ပြန်ပြော
နေသည် ။

ဆောင်းနဲ့ နွေက ဧည့်ခန်းက ဆိုဖာမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်တော့ နွေမေမေ
ဒေါ်ဥမ္မာစိုးက နွေတို့ ဘက်ကို လှည့်ကာ ...

"အရမ်း လျှောက်မလည်ကြနဲ့ နော် သမီးတို့ ပေါက်ကရလည်း ဝယ်
မစားကြနဲ့ စားမေးပွဲက နီးနေပြီ နေမကောင်း ဖြစ်နေကြမယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ အန်တီ"

ဆောင်းက ချက်ချင်းပဲ ခေါင်းညိတ် ပြလိုက်သည် ။ ဒါပေမဲ့ နွေက
တော့ ဘာမှ ပြန်မပြောဘဲ မိုးသွန်းကိုသာ စကား လှည့်ပြောနေသည် ။
အန်တီစိုးက ဆောင်းကို ပြုံးပြပြီး ...

"အန်တီက ဆောင်းကို စိတ်ချပြီးသား စိတ်မချတာ ဟော ဒီတစ်
ယောက်ကို တွေ့လား အမေ ဖြစ်သူက မှာ နေတာကို နားမထောင်ဘူး"

အန်တီစိုးက ပြောရင်း နွေ ပေါင်ကို လက်နဲ့ ပုတ်လိုက်သည် ။

"အခု ဘာလဲ မေမေရဲ့ "

"ငါ မှာ နေတာ နားထောင်ရဲ့ လား"

"နားထောင်ပါတယ် သွားကြမယ် သွားကြမယ် ဒီမှာ ဆက်နေရင် ပေါင်ပုတ်ရင်ပုတ် မပုတ်ရင် ခေါင်းပုတ်မယ်"

ချက်ချင်းပဲ နွေက နေရာကနေ ထသွားသည်။ ။ ဆောင်းနဲ့ မိုးသွန်းက တော့ အန်တီစိုးကို နှုတ်ဆက်ပြီး နောက်က လိုက်လာခဲ့ကြသည်။ ။

နွေက ရှေ့ကနေ သွားနှင့်ပြီး ဆောင်းနဲ့ မိုးသွန်းကတော့ နောက်က ယှဉ်ပြီး လိုက်လာသည်။ ။

"ဖြည်းဖြည်းသွားပါ နွေရဲ့ "

မြန်မြန်သွားနေတဲ့ နွေကို ဆောင်းက ဖြည်းဖြည်းသွားဖို့ လှမ်းပြော လိုက်သည်။ ။

"နင်တို့ နှစ်ယောက်ကကို နွေးနေတာ နင်တို့ လမ်းလျှောက်ပုံနဲ့ က စားကွင်းပိတ်မှ ပဲ ရောက်တော့မယ် မြန်မြန်လာကြပါဟ"

နွေကလည်း နောက်လှည့်ကာ ပြန်ပြောသည်။ ။ ကစားကွင်းသွားရ လို့ ပျော်နေတဲ့ နွေကို ကြည့်ပြီး မိုးသွန်းက လမ်းလျှောက်ရင်း ဆောင်း ဘက်လှည့်ကာ ပြောလိုက်သည်။ ။

"နွေက အရမ်း ပျော်နေတာပဲနော်"

"ဟုတ်တယ် သူ့မှာ ပျော်နေရှာတာ"

"ဆောင်းရော မပြောဘူးလား"

"အင်း ကိုယ့်ချစ်တဲ့ သူတွေ ခုလို ပျော်နေတော့ ဆောင်းလည်း ပျော် တာပေါ့"

"ဆောင်းက တခြားလူအတွက် အရမ်း ထည့်တွက်တာပဲနော် ကိုယ် ထက်သူများကို ဦးစားပေးတယ်"

"ကိုယ်ချစ်တဲ့ သူတွေ အတွက်ပဲ ထည့်စဉ်းစား ပေးရမှာ ပေါ့"

"ဒါဆို ဆောင်း စဉ်းစားတဲ့ အထဲမှာ ငါလည်း ပါတယ်ပေါ့"

"ပါတာပေါ့ မိုးကလည်း ဆောင်း အခင်ဆုံး သူငယ်ချင်းပဲလေ ပါရ မှာ ပေါ့"

"ဟင် ဆောင်းကလည်း ငါက အဲဒီလို ပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး ငါ့ကို အခင်ဆုံး သူငယ်ချင်း မဟုတ်ဘဲ တခြား တခြား ဘယ်လို ပြောရမှာ လဲ ဆိုတော့"

"မပြောနေနဲ့ တော့ သွားပြီ"

ဆောင်းက မိုးသွန်းကို ထားခဲ့ ပြီး နွေကို မီအောင် ပြေးလိုက်သွား တော့သည်။ ။ မိုးသွန်းက ကျန်ခဲ့ပြီး ခေါင်းကုတ်ကာ နောက်က မီအောင် ပြေးလိုက် သွားတော့သည်။ ။

"ဆောင်း အိပ်နေပြီလား"

ဘေးခုတင်က နွေက ဆောင်းကို အသံတိုးတိုးလေးနဲ့ လှမ်းမေးသည်။ ။ ဆောင်းက အိပ်မပျော်သေးဘဲ မျက်လုံးမှိတ်ထားရင်းက ပြန်ဖြေ လိုက်သည်။ ။

"အင်း အိပ်ပျော်နေပြီ"

"နင်ကလဲ အိပ်ပျော်နေပြီလဲ ဆိုသေးတယ် ငါခေါ်တာ ပြန်ထူးနေတယ် မအိပ်သေးရင် စကား ပြောရအောင်ပါ"

"အင်း ပြောလေ နားထောင်နေတယ်"

"အင်း"

နွေက စကားပြောဖို့ ပက်လက် အိပ်နေရင်းက ဆောင်း ခုတင်ဘက်ကို လှည့်လိုက်သည်။ ။

"ဆောင်း"

"အင်း ပြောလေ"

"နင် မိုးသွန်းကို ဘယ်လို သဘောရလဲ"

"ဘာကို မေးတာလဲ နွေ နားမလည်ဘူး"

"နင်ကသာ နားမလည်တာ ဒီနေ့ ကစားကွင်းမှာ မိုးက ခဏခဏ လှည့်လှည့် ကြည့်နေတာ"

"နင် ဘာပြောချင်တာလဲနွေ ခုထိကို ငါနားမလည်ဘူး"

"ဒါဆို နင့်ကို ဒဲ့ပဲ မေးမယ်ဟယ်"

"အင်း"

"နင် မိုးကို ချစ်လား"

"ချစ်တာပေါ့ မိုးရော နင့်ကိုရော ချစ်တယ် ငါ့အချစ်ရဆုံး သူတွေပဲလေ"

"အဲဒီလို အချစ် မဟုတ်ဘူး လေ ထောင့်ငါးရာ အချစ်နဲ့ ချစ်တာကို ပြောတာ"

"လက်ရှိ ငါအဲဒီလို တွေးချိန် မရသေးပါဘူးဟာ"

"နင်ကသာ မတွေးတာ မိုးက အဲဒီလို မဟုတ်လောက်ဘူး"

"နင်ထင်လို့ ပါ အိပ်ကြစို့နော် ညဉ့်နက်နေပြီ"

နွေက ခဏကြာတော့ အိပ်ပျော်သွားခဲ့သည် ။ ဆောင်းကတော့ ညဉ့်
နက်တဲ့ အထိ အိပ်မရခဲ့ပေ။

"သမီး ဆောင်းရေ အန်တီကို ရေခဲသေတ္တာထဲက ခရမ်းချဉ်သီးလေး
ယူပေးပါ"

"ဟုတ်ကဲ့ အန်တီ"

ဆောင်းက ဟင်းရွက် ထွင်နေရင်းက အန်တီစိုး ခိုင်းတာကို ထယူလို
က်သည် ။

"နွေရော မမြင်ပါလား ခါတိုင်း ထမင်းချက်ရင် လာရှုပ်နေကြ"

"မသိဘူး အန်တီ ခုနတော့ အခန်းထဲမှာ ရှိသေးတယ် ဒီမှာ ခရမ်းချဉ်
သီး အန်တီ"

"ဪ အေးအေး ပေး"

အန်တီစိုးက ဆောင်းလက်ထဲက ခရမ်းချဉ်သီးကို ယူပြီး ဟင်းအိုး
ပြင်ပြီး မီးဖိုပေါ် တင်လိုက်သည် ။ ပြီးတော့ ဟင်းရွက်ထွင်နေတဲ့
ဆောင်းကို လာကူပြီးထွင်သည် ။

"စာတွေ လိုက်နိုင်လား ဆောင်း"

"ဟုတ် လိုက်နိုင်ပါတယ်"

"ကြိုးစားနော် သမီး"

"ဟုတ်ကဲ့ အန်တီ သမီး ကြိုးစားနေပါတယ်"

"စာလည်း ကျက်ဖြစ်လား ခုလို ချက်ပြုတ်တော့လည်း ကူ ဆိုင်ကျလည်း မထောင့်မအလိုက်ကူ ပေးသေးတယ် နွေနဲ့ တော့ ကွာတယ် နွေကတော့ မိဘဆီက လက်ဖြန့်တောင်းဖို့ လိုချင်တာ ဝယ်ဖို့ ပိုက်ဆံ သုံးဖို့ ကလွဲ နားမလည်ဘူး"

"အဲဒီလိုလည်း မဟုတ်ပါဘူး အန်တီရယ်"

"အန်တီ သိပါတယ် ဆောင်းရော နွေရော အန်တီရဲ့ သမီးတွေပါပဲ ဆောင်းလည်း အန်တီတူမ ဆိုပေမဲ့ အန်တီစိတ်ထဲ သမီးအရင်းပါပဲ"

"သိပါတယ် အန်တီရယ် ဆောင်းအတွက်က အန်တီရော နွေရော ဆောင်းအရမ်း ချစ်ရတဲ့ သူတွေပါ"

"အင်းပါ ဒါဆို ဒါလေး သမီး ဆက်လုပ်ထားလိုက်ဦး အန်တီ ဆိုင်သွားဖို့ ပြင်လိုက်ဦးမယ်"

"စိတ်ချပါ အန်တီ သမီးအားလုံး လုပ်ပြီး အန်တီ ထမင်းချိုင့်ပါ ထည့်ထားလိုက်မယ်"

"ကျေးဇူးပါကွယ်"

အန်တီစိုးက မီးဖိုချောင်ကို ဆောင်းလက်ထဲ အပ်ပြီး ဆိုင်သွားဖို့ ပြင်ဆင်ရန် ထွက်သွားသည် ။ ဆောင်းပဲ စားဖို့ သောက်ဖို့ အားလုံး ပြင်ဆင်လိုက်သည် ။ နွေကတော့ ခုထိ အရိပ်အယောင်တောင် မမြင်ရပါ။

ဆောင်းက မီးဖိုချောင်မှာ ချက်ပြုတ်ပြီးတော့ ကျောင်းသွားဖို့ ပြင်ဆင်နေသည်။ ။ အဲဒီတော့မှာ နွေက အခန်းထဲကို ခိုးချောင်ခိုးဝှက်နဲ့ ပြန်လာခဲ့သည်။ ။

"နွေ ဘယ်က ပြန်လာတာလဲ အန်တီ ရှာနေတာ"

"အမေ ရှာနေတာ ဟုတ်လား အမေက ငါမရှိတာ သိတယ်ပေါ့"

"သိတယ်လေ"

"နင် ပြောလိုက်တာလား"

"မဟုတ်ပါဘူး အန်တီက နင်မရှိတာ အစတည်းက သိနေတာ"

"ဟင့်"

နွေက မဲ့ရွဲ့ကာ ရေချိုးဖို့ အခန်းထဲ ဝင်သွားသည်။ ။ ဆောင်းမှာ မလုပ်စဖူး နွေရဲ့ အမူအရာကြောင့် အံ့အားသင့် သွားသည်။ ။

"နွေ ရေချိုးပြီး ထမင်းစားရအောင် ကျောင်းကား လာတော့မယ်"

အန်တီကတော့ ချိုင့်ယူပြီး ဆိုင်ကို ထွက်သွားပြီ။ ။ အခန်းထဲက နွေကို မီးဖိုချောင်ကနေ ဆောင်းက လှမ်းခေါ်သည်။ ။ ဆံပင်ကို ဒရိုင်ရာ မှုတ်နေတဲ့ နွေက မှန်ထဲမှာ မဲ့လိုက်သည်။ ။

ကျောင်းသွားဖို့ ပြင်ဆင်ပြီးတာနဲ့ နွေအခန်းထဲက ထွက်လာသည်။ ။

"ပြီးပြီလား နွေ ဒီမှာ အဆင်သင့်ဖြစ်ပြီ အန်တီက ဆိုင်ကျမှ စားမယ်"

တဲ့ ချိုင့်ယူသွားတယ် ဒီမှာ တို့ ထမင်းချိုင့်လည်း ပြင်ပြီးပြီ"

"အင်း"

နွေက အင်း တစ်လုံးတည်း ပြောပြီး နေရာမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်သည် ။
ဆောင်းက နွေမျက်နှာ မကောင်းတာကို ကြည့်ပြီး အနေခက် သွားသည်
။

"နွေ မျက်နှာလည်း မကောင်းဘူး ဘာဖြစ်နေတာလဲ"

"ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး"

နွေက ပြောပြီး ထမင်းကို ဆက်စားနေသည် ။ ဆောင်းစားလို့ မဝခင်
မှာ နွေက ထသွားသည် ။

"ဆောင်းကိုများ နွေ စိတ်ဆိုးနေတာလား"

အားလုံး ပြီးစီးပြီးတော့ နွေရော ဆောင်းရော ကျောင်းကားနဲ့ လိုက်
လာခဲ့ ကြသည် ။ လမ်းတစ်ဝက်လောက် အရောက်မှာ မီးနီကြောင့်
ကျောင်းကားက ရပ်စောင့်နေရသည် ။ အဲဒီချိန် ကျောင်းကားဘေးကို မိုး
ရဲ့ စက်ဘီးလေးက ထိုးရပ်လာသည် ။

"မိုး"

ကျောင်းကားထဲကနေ နွေက လက်ကာပြသည် ။ ဆောင်းကကျ ပြီး
ရုံတင် ပြီးပြသည် ။ ကျောင်းကားက မီးနီ စောင့်နေတုန်းမှာ ပဲ နွေက ...

"ဆောင်း နင် ကျောင်းကားနဲ့ လိုက်သွားတော့ ငါ ကားမူးနေသလို ဖြ
စ်နေလို့ မိုး စက်ဘီးနဲ့ လိုက်သွားဦးမယ်"

တစ်ခါမှ ကားမူးလေ့ မရှိပေမဲ့ ကားမူးလို့ အကြောင်းပြကာ ဆင်းကျ
နံခဲ့သည် ။ မီးကလည်း စိမ်းသွားတော့ ကားက ထွက်သွားသည် ။ မိုးနဲ့

နွေကလည်း နောက်မှာ ကျန်ခဲ့ ကြသည်။ ။

ကျောင်းကို ဆောင်းက အရင် ရောက်နေခဲ့သည်။ ။ မိုးနဲ့ နွေက ကျောင်းတက်ချိန်နီးမှ အခန်းထဲ ဝင်လာခဲ့သည်။ ။ နှစ်ယောက်လုံးက ရယ်ရယ်မောမောနဲ့ ပြုံး၍ ဝင်လာခဲ့ကြတာ မြင်တော့ ဆောင်းလည်း စိတ်ချမ်းသာမိသည်။ ။ နွေ ခေါင်းမူးတာ သက်သာ သွားလို့ လည်း စိတ်ချ သွားသည်။ ။

နွေက ဆောင်းဘေးမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ ။

"ကားမူးတာ သက်သာလား နွေ"

"အင်း သက်သာပါတယ် မိုး စက်ဘီးနောက်က လေတဖြူးဖြူးနဲ့ စီး လိုက်ရတော့ ခေါင်းထဲ ကြည်သွားတယ် မိုးက ကားမူးတက်ရင် နောက် ရက်တွေလည်း သူနဲ့ လိုက်စီးတဲ့ "

"ဟုတ်လား အဆင်ပြေ သွားတာပေါ့"

"နင်တကယ် အဆင်ပြေတာလား"

"အင်းလေ ဘာလို့ လဲ"

"ဘာမှ မဟုတ်ဘူး နင်အဆင်ပြေရင် ပြီးရော"

"အင်း"

"ဆရာမ လာပြီ"

ဆောင်း ပြောလက်စ စကားကို ရပ်ကာ ဆရာမကို နှုတ်ဆက်ဖို့ မတ်တတ် ရပ်လိုက်ကြသည်။ ။

"ဆောင်း"

ထမင်းစားဆင်းချိန် ဆင်းတော့ ဆောင်း တစ်ယောက်တည်း
ကျောင်းရှေ့ သစ်ပင်ရိပ် အောက်မှာ စာဖတ်နေတုန်း မိုးက ဆောင်းအ
နားကို ရောက်လာသည်။ ။

"မိုး"

"ဘာစာတွေ ကျက်နေတာလဲ"

"ဘောဂ"

"ဪ"

မိုးက ဆောင်းအနား ကပ်ပြီး စာကို ငုံ့ကြည့်လိုက်တော့ မိုးက ရုတ်
တရက် မေ့ကြည့်လိုက်တာ တိုက်ဆိုင်သွားသည်။ ။

မိုးသွန်းဆိုတာ အသားဖြူဖြူ နှာတံပေါ်ပေါ် မရယ်ဘဲနဲ့ ပါးချိုင့်လေး
က ခွက်နေသည်။ ။ ပထမဆုံးမလို့ ရင်ခုန်မိတာလား ဆောင်းရင်ထဲ တဒိ
တ်ဒိတ် ခုန်နေသည်။ ။ ဒါပေမဲ့လည်း ပညာသင်ချိန်မလို့ အချစ်ရေးကို ဦး
စားမပေးချင် သေးတာကြောင့် ဆုံနေတဲ့ မျက်ဝန်းကို ဆောင်းကပဲ လွှဲ
ပစ်လိုက်သည်။ ။

ဒီတော့မှ မိုးလည်း ကိုယ်ကို ပြန်မတ်ပြီး ဆောင်းကို ပြောစရာ စ
ကားရှာမရ ဖြစ်နေသည်။ ။

"ကလောင် ... ကလောင် ... ကလောင်"

ကျောင်းတက် ခေါင်းလောင်း ထိုးပြီမလို့ ဆောင်း စာအုပ်တွေ အမြန်
သိမ်းကာ မိုး ရှေ့က ထွက်လာခဲ့တော့သည်။ ။

မိုးကတော့ ရပ်ကျန်ခဲ့ပြီး ဆောင်း ထွက်သွားတုန်းက ပြုတ်ကျ ကျန်ခဲ့တဲ့ နှင်းဆီပန်း အနွမ်းလေးကို တယုတယ ကောက်ယူ သိမ်းထားလိုက်သည်။ ။

စာဖြေဖို့ ၁၀ ရက်လောက် အလိုမှာ မိုးရော အိမ်ဘက်ကို လှည့်မလာခဲ့ပါ။ သူလည်း စာအရေးကြီးနေတဲ့ အချိန်မလို့ ဆောင်းလည်း အလေးမထားမိခဲ့ပါ။ ဒါပေမဲ့ နွေကတော့ အားရင်အားသလို မိုးတို့ ခြံဘက်ကို ကူးလေ့ရှိပြီး မိုး မေမေနဲ့ တောင် အတော်လေး ရင်းနှီးနေပြီ ဖြစ်သည်။ ။

"သမီး ဆောင်း"

"ရှင် အန်တီ"

"လာပါဦးကွယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ အန်တီ"

အခန်းထဲမှာ စာလုပ်နေတဲ့ ဆောင်းကို တံခါးအပြင်ကနေ အန်တီက လှမ်းခေါ်တာနဲ့ ဆောင်း လုပ်လက်စ စာကို ရပ်ပြီး အခန်းအပြင် ထွက်လာခဲ့သည်။ ။

ဆောင်းအခန်းထဲက ထွက်လာတော့ အန်တီက ဧည့်ခန်းက ခုံမှာ ထိုင်နေပြီး ဆောင်းကို ပြုံးပြနေသည်။ ။

"ထိုင်ပါဦး သမီး"

"ဟုတ်ကဲ့ အန်တီ သမီးကို ပြောစရာ ရှိလိုလား"

"အင်း ပြောစရာ ဆိုတာထက် မေးစရာပေါ့ သမီး"

"ဟုတ်ကဲ့ ဘာများ လဲ အန်တီ"

အန်တီက ပြောကာနီးမှာ အတော်ကြာ စဉ်းစားနေသည်။ ။

"တခြားကိစ္စ မဟုတ်ဘူး နွေရဲ့ ကိစ္စပါ"

"ဟုတ်ကဲ့ နွေ ဘာများ ဖြစ်လို့လဲ"

"နွေနဲ့ ဟိုဘက်ခြံက ကောင်လေးက ရည်ငံ နေကြတာလား အန်တီ သိချင်တယ် သမီးတို့ က လူငယ်ချင်းကိုမှ သိပ်ချစ်ကြတဲ့ သူငယ်ချင်းတွေ ဆိုတော့ အန်တီကို လူကြီးမို့လို့ ကြောက်လို့ ပြောမပြရဲဘူး ဆိုတောင် သမီးတို့ ချင်းကြ ပြောကြမယ် ထင်လို့ သမီးဆောင်းက မလိမ်တတ်ဘူး သမီးစကားကို အန်တီ ယုံတယ်"

ဆောင်း အန်တီကို ဘယ်လို ပြန်ဖြေရမဲ မသိအောင် အကြပ်ရိုက် နေသည်။ ။ ပြီးတော့ အံ့ဩလည်း အံ့ဩနေနေသည်။ ။

"အန်တီကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောပြသမီး မဖြစ်သင့်တာ မဖြစ်ရအောင် အန်တီ ကာကွယ်ရမှာ မလို့ ပါ"

"ဟုတ်ကဲ့ အန်တီ သမီးအန်တီကို မလိမ်ညာချင်ပါဘူး သမီးအမှန်တိုင်း ပြောပြတာပါ နွေ သမီးကို အရင်လို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း မရှိတော့တာ ကြာပါပြီ အန်တီ ဘာကိစ္စရှိရှိ သူတစ်ယောက်တည်းပဲ လုပ်တော့တယ် သမီးအထင် ပြောရရင် နွေ မိုးအပေါ် တိမ်းညွှတ်နေတာတော့ သမီး ရိပ်မိပါတယ် ဒါပေမဲ့ မိုးဘက်က ဘယ်လိုစိတ်လဲ ဆိုတာတော့ သမီး မသိပါဘူး"

"ကောင်းပါပြီ သမီး သမီးပြောတာ အန်တီ သဘောပေါက်ပါပြီ သွားသွား စာသွားကျက်တော့"

"ဟုတ်ကဲ့ အန်တီ"

အန်တီရှေ့ ခေါင်းလေး ငုံ့ပြီးတော့ ပြန်ထွက်လာခဲ့သည်။ ။ စာဖက်တဲ့ နေရာရောက်တော့ ဆောင်း စိတ်ညစ်သွားမိသည်။ ။ ဆောင်း ပြောပြလိုက်တဲ့ အကြောင်း နွေသီရင် နွေစိတ်ဆိုးမှာ အမှန်ပင်။ ဒါပေမဲ့လည်း အန်တီကို မလိမ်ချင်တာကြောင့်ဆောင်းထင်တာကို ပြောပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ။

ငါ့ကို စိတ်မဆိုးပါနဲ့ နွေ။
